

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XVIII. Quomodo Imperatori oraculum sciscitanti, Daemon metu Babylae
martyris nihil responderit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

αύμνασθ, πολλάκις θεατρικός ὄργης διελύεται τὸν γένος πεπονημάτων αὐτοῦ αὐλοχίκον, πτοιμισθωματολόγος διεξελθών, σύγκρατη δίλεκτη τῆς αὐλοχίκεων πόλει κατέληπτεν· τούτῳ μὴ διπλέτων τοσαῦτα εἰρήνατο· λεχέοντος δὲ καὶ οιατοῖς ἐν αὐλοχίκειᾳ χριστιανοῖς ὁ βασιλεὺς τότε πεποιήκε.

ΚΕΦ. Ιη̄.

Ως τὸ βασιλίως ζεύγος θελήσατο λαβεῖν, τὸ δαιμόνιον τὸν απεκρίνετο· εὐλαβεῖν βασιλάν τοῦ μάρτυρα.

TA γάρ τὸν αὐλοχίκειαν κατεῖπεν ἡλίνων αὐτογῆναι κελεύσας, χειρομόν λαβεῖν τῷδε τὸν δάφνην δούλων τοῦ θεοῦ διδεῖν· αἱ δὲ συνικῶν τῷ ιερῷ δάμεντα τὸν γείτονα δεδοκίκας, λέγω διὸ βασιλάν τὸν μάρτυρα, ἀπέκεινας πλησίον γῆς ἢ θεοῦ τοῦ σώματος μάρτυρος κρύπτεσθαι· γνατὸν τὴν αἰτίαν ὁ βασιλεὺς, τὴν θεοὺς τάχον τοῦ κελεύει μετειχίζεσθαι τέτοιο μαρούντες οἱ καὶ τὸν αὐλοχίκειαν χριστιανοί, ἀλλα γνωμένοι καὶ νεανίληπτα, χαίρειν καὶ φαλμωδεῖντες, διπλὸν τῆς δάφνης τὸν πόλιν μετεφερούν τὴν θεούν αἱ δὲ φαλμωδίαι πάντοιο τῷ ελλεικῶν Θεῶν, καὶ τῷ πεπισθυκώτων αὐτοῖς τε καὶ τοῖς εἰδότοις αὐτῶν.

ΚΕΦ. Ιη̄.

Περὶ τῆς τὸ βασιλίως ὄργης, καὶ τοῦ Θεοῦ δέρμα τὸ ὄργανον.

Ατὰ ταῦτα ulcisci decreverat, reciprocis conviciis ac dieteris iram suam explavit. Libro enim adversus eos edito, quem Antiochicum sive misopogonem inscripsit, Antiochenium civitati notam inussit sempernam. Sed de his haec tenus. Iam vero dicendum quoque est, quibus tunc malis Christianos Antiochia idem Imperator affecerit.

CAP. XVIII.

B *Quomodo Imperatori oraculum sciscitanti, demon metu Babyle martyris nihil responderit.*

ΙMperator igitur cum templo Gentilium in urbe Antiochia aperiti jussisset, oraculum ab Apolline Daphne accipere omni studio contendebat. Sed cum in templo habitans demon, vicinum veritus, Babylam videlicet martyrem, nihil responderet: erat enim in proximo loculus quo martyris corpus inclusum servabatur: comperta causa Imperator loculum confessum transferri jubet. Quod ubi Christianis qui Antiochia erant palam factum est, simul omnes effusi cum mulieribus & parvulis, loculum ex Daphne in urbem comportant, tripudiantes gaudio & psalmos concinentes. Psalmi autem illi perstringebant Gentilium deos, eosque qui diis illis & simulachris eorum fidem adhibebant.

CAPUT XIX.

De Imperatoris ira, & de Theodore Confessore.

Tunc vero Imperatoris malevolentia quam haec tenus occultam tenuerat, omnibus patet facta est. Nam qui prius Philosophum te esse iactabat, continere se amplius non potuit. Sed illorum quos dixi psalmorum probris facile ad iracundiam concitatus, ea Christianis supplicia parabat infligere, quae olim Diocletianus iis infixerat. Sed quoniam cura ac sollicitudo expeditionis Parthicæ vacare illum huic negotio non sinebat, Salustio Praefecto Praetorii mandavit, ut eos qui in psalmis canendis præcipuum studium ardoremque animi declarassent, ad supplicium raperet. Praefectus vero quamvis religione Gentilis esset, mandatum tamen illud haud lu-

TO'τε δὴ καὶ τὸ κρυπτόμφρον ὑθοῦ τοῦ βασιλέως ἔξηλεγχεσθαι· τὸ γένος ἐπικαλεῖται εἰσαγεῖται· ὁ περίων φιλοσόφειν ἐπαγγειλόμενος δὲλλος ἐπι τῶν ὀνειδιστικῶν ὕμνων, εὐέμποιος ἢν εἰς ὄργης, ἔτοιμος τε ἢν ταῦτα ποιεῖται χριστιανοῖς, οἷα ὁ τοῦ διοκλητιανοῦ πεποιήκεσθαι· ἐπειδὴ δὲ τὸ περισσόν περιθέτει τῇ περιθέσει καιρὸν, κελεύει Καλεσίω τῷ ἐπάρχῳ, συλλαβεῖν ἐπὶ τὸ κολάται τεσμάτια περιθέσεις τῶν φαλμωδῶν· ὁ δὲ ἐπάρχος, καίτοι ἐλλειπόντι τὴν θρησκείαν, τὸ μὲν ἐπίταγμα ἱδέως